

Vonnisnummer/Griffienummer /2017
Repertoriumnummer/Europees 2017/
Datum van uitspraak (...)
Naam van de eerste beklagde M.(...)
Systeemnummer parket (...) Dossiernummer (...)

rechtbank van eerste aanleg Leuven
strafzaken,
Kamer 17

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

OPENBAAR MINISTERIE

Vertegenwoordigd door eerste substituut-procureur des Konings (...)

BURGERLIJKE PARTIJEN:

1. A.(...) - E.(...) namens de huwgemeenschap

2. E.(...), geboren op (...), wonende te (...)

vertegenwoordigd door N.(...), advocaat te Bertem loco S.(...), advocaat te (...).

3. Het Interfederaal Gelijkekansencentrum, thans UNIA, met zetel te 1000 Brussel, Koningsstraat 138.

vertegenwoordigd door V.(...), advocaat te (...)

BEKLAAGDE:

M.(...), geboren te (...) op (...), wonende te (...).

vertegenwoordigd door C(...), advocaat te Leuven loco V.(...), advocaat te Leuven

1 TENLASTELEGGING

Beklaagd:

Te Leuven (Kessel-Lo) op (...)

Bij inbreuk op de artikelen 1 lid 1 en 2, 2°, 6, 19 en 20, 1° en 2° van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, zoals gewijzigd bij de wetten van 12 april 1994 en 10 mei 2007, in één van de omstandigheden bedoeld in artikel 444 van het Strafwetboek, in een openbare plaats, heeft aangezet tot discriminatie, rassenscheiding, haat of geweld jegens het Belgische volk wegens het ras, de huidskleur, de afkomst of de nationale of etnische afstamming van de leden of van sommigen onder hen, namelijk door in een bakkerij herhaaldelijk en minutenlang, luidkeels racistische opmerkingen te roepen naar en in aanwezigheid van E.(...) (° ...), onder meer:

- "gij moet u hier integreren, gij moet dit land uit, gij zijt hier niet in Marokko, Islam is het rotste wat bestaat, Islam moet buiten, geile zijt rot en niets waard, islam rot was, islam buiten en dat wij niets waard zijn, dat ik moet verdwijnen, ongedierte ben en gedrocht, dat ik mij niet aanpas, hij zei mij als ik u nog eens zie, zult gij verdwijnen!"

- "Islam buiten!"

- "Da soort mag hier niet zijn!"

- "Die met die burka's!"

- "Ge moet u aanpassen en andere kleren aandoen, ge moet u Westers kleden!" - "Radicale moslim"

2 PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zittingen van (...). De rechtbank heeft, gelet op de anders samengestelde zetel, de zaak volledig hernomen.

De bepalingen van de taalwet werden nageleefd.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging, waaronder de dagvaardingen die werden betekend aan de beklaagde, en hoorde de burgerlijke partij E.(...) bijgestaan door haar advocaat, de advocaat van de burgerlijke partij UNIA (Interfederaal Centrum voor Gelijke Kansen en Bestrijding van Racisme en Discriminatie), en de advocaat van de beklaagde, evenals het Openbaar Ministerie.

Bij tussenvonnissen van (...) heeft de rechtbank dr. U.(...) aangesteld als gerechtsdeskundige ten einde de beklaagde aan een psychiatrisch onderzoek te onderwerpen en een maatschappelijk onderzoek bevelen met het oog op eventuele probatiemaatregelen.

De strafvordering is regelmatig ingesteld en is ontvankelijk.

3 BEOORDELING TEN GRONDE

3.1.

De beklaagde moet zich volgens de aan hem op (...) betekende dagvaarding voor de strafrechtbank verantwoorden voor inbreuken op de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden.

Op de zitting heeft het Openbaar Ministerie op grond van de feiten weergegeven in de dagvaarding het aan de beklaagde ten laste gelegde misdrijf geherkwalificeerd als een ongeoorloofde discriminatie op grond van godsdienst met toepassing van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie. Het ten laste gelegde misdrijf wordt met toepassing van artikel 22 van deze wet bestraft met een gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van vijftig euro tot duizend euro of met een van die straffen alleen.

De advocaat van de beklaagde heeft zich namens haar cliënt verdedigd op grond van deze geherkwalificeerde tenlastelegging.

3.2.

Op (...) kwam de politie van de lokale politiezone (...) ter plaatse naar aanleiding van een incident in (...) in de (...) te (...).

Zij troffen er E.(...) aan, die aan het huilen was, evenals de beklaagde en winkelbediende K.(...).

De winkelbediende deelde mee dat er in de winkel een discussie was ontstaan waarbij de beklaagde racistische opmerkingen zou hebben gemaakt ten aanzien van E.(...). Hij zou onder meer hebben opgemerkt dat ze zich diende aan te passen aan de Westerse normen en zou zijn arm hebben opgeheven met de bedoeling om haar te slaan. Het personeel van de winkel zou de beklaagde dan hebben tegengehouden. Toen E.(...) naar buiten ging zou de beklaagde haar opnieuw racistische beledigingen hebben toegeroepen.

De winkelbediende heeft de beklaagde daarop nogmaals tegengehouden en contact opgenomen met de politie.

De politie stelde vast dat de beklaagde zeer geagiteerd was. Zij stelden in het proces-verbaal vast dat hij het volgende riep: *"Islam buiten!", "Da soort mag hier niet zijn", "die met die burka's", "ge moet u aanpassen en andere kleren aandoen, ge moet u Westers kleden", "radicale moslim"*.

Zij brachten de beklaagde over naar het politiekantoor op de (...), en vervolgens naar het (...), omdat hij aanhoudend racistische opmerkingen bleef maken. Daar zou de beklaagde volgens het proces-verbaal

willekeurige allochtone patiënten en ziekenhuispersoneel hebben beledigd. De behandelende psychiater was van oordeel dat er geen aanleiding was tot gedwongen opname.

3.3.

E.(...) heeft de volgende dag een verklaring afgelegd aan de politie, die als volgt is weergegeven in een proces-verbaal:

"Ik bevond mij gisteren op (...) omstreeks 08.55 uur te (...) in bakkerij (...) om brood te kopen.

Ik kwam binnen in de bakkerij en zag dat er niemand aanwezig was. Ik zag dat de bakkersvrouw achterin de zaak was. Ik heb dan even gewacht en op dat moment kwam er een man de bakkerij binnen. De man kwam binnen en maakte zich breed. Hij keek mij onmiddellijk vies en uitdagend aan. Ik werd hier ongemakkelijk van en keek eens naar hem. Hij was mij nog steeds vies aan het bekijken. Hij bekeek mij van top tot teen. Ik keek weg en riep de bakkersvrouw omdat ik mij niet veilig voelde met de man in mijn omgeving.

De bakkersvrouw kwam dan van vanachter en ik heb dan mijn bestelling gedaan. Op dat moment stond de man nog steeds achter mij.

Ik ben dan naar buiten gegaan naar mijn auto. Deze stond recht voor de zaak geparkeerd. Op het moment dat ik bij mijn auto ben hoor ik de man verschillende dingen naar mij roepen. Hij deed ook uitdagende gebaren naar mij.

Ik vroeg mij af wat ik de man misdaan had. Ik ben dacht ik moet met deze man gaan praten om te vragen wat ik hem misdaan had. Ik had echter niet kunnen voorzien wat er later zou gebeuren.

Ik ga terug naar de ingang van de bakkerij en stel vast dat de man naar mij komt. Hierop begint deze naar mij het volgende te roepen: "Gy moet u integreren." Ik zei tegen de man: "Wablieft?". Ik verschoot van wat hij zei. Vervolgens zei de man: "Gy moet uit dit land, gy zijt hier niet in Marokko. " Hierop kwam de manspersoon zeer dicht bij mij staan en bijna met zijn neus tegen mijn gezicht staan. Hierop bleef de man verschillende dingen naar mij roepen zoals: " Islam is het rotste dat er bestaat. "

Ik zei tegen de man dat zijn gedrag echt niet correct was en vroeg aan de bakkersvrouw om de politie te bellen.

Hierop kwam de man nogmaals dicht tegen mij staan en met zijn neus bijna tegen mijn gezicht en zei hij het volgende: "Islam moet buiten. Geile zijt rot en niets waard. " Ik stelde vast dat de man zeer raar gedrag vertoonde en vroeg hem om afstand te nemen.

Ik begon dan te wenen omdat ik zo hard verschoten was van wat de man deed. De man kwam dan nogmaals dicht tegen mij staan en riep dan in mijn gezicht heel luid verschillende keren: "Buiten!"

Ik heb dan tegen hem gezegd: " Wilt ge achteruit gaan met u stank!"

Hierop zei hij: "Dat mag niet van u islam he!"

Ik zei hierop: "Ik pik dit niet! Ik heb de politie laten bellen en u zal dit moeten uitleggen tegen hen."

Hierop kwam de man naar mij toe en wou deze mij slagen. De man wou mij met zijn twee handen vastnemen, maar ik ben op tijd achteruit kunnen gaan. Hij heeft mij echter niet kunnen slagen omdat er twee mannen van de bakkerij tussen zijn gekomen en de man hebben tegengehouden. Deze hebben de man vastgehouden en als hij kalm was, hebben zij hem terug losgelaten.

Ik heb tegen de twee mannen van de bakkerij gezegd dat ik de politie had laten bellen en gezegd dat de man daar moest blijven om het te kunnen uitleggen tegen de politie.

Bij het wachten op de politie bleef de man naar mij roepen dat de islam rot was, islam buiten en dat wij niets waard zijn.

Hij heeft dan ook gezegd dat ik moest verdwijnen en dat ik zal verdwijnen. Hij heeft dan ook gezegd dat wij allemaal moeten verdwijnen. Hij zei wacht maar, wacht maar. Hij zei dat ik ongedierte was en een gedrocht was. Hij zei mij ook dat ik mij niet aanpas. Hij zei mij als ik u nog eens zie, zult gij verdwijnen. Ik zie dit als een bedreiging.

Hij heeft de twee mannen die hem dan tegen hebben gehouden dan ook uitgemaakt voor vanalles en nog wat.

Hij heeft dan nog een aantal keren geprobeerd om naar mij toe te komen en hierop hebben twee mannen hem terug vastgenomen.

Vervolgens zijn jullie diensten dan ter plaatse gekomen. Hierop is de man een beetje gekalmeerd.

De man bleef echter vies naar mij kijken en op het moment dat hij met jullie buiten ging keek hij mij heel vies aan. Ik zal deze blik niet vergeten.

Ik denk dat de man op het einde nog eens goed naar mij keek om mij te kunnen herkennen in de toekomst." (sic)

3.4.

Bij brief van (...) heeft de raadsman van de beklaagde aan de Procureur des Konings te Leuven medegedeeld dat zijn cliënt naar aanleiding van de feiten klacht wenste neer te leggen bij de politie omdat hij onheus behandeld zou zijn geweest, maar dat de politie zou hebben geweigerd om deze klacht te acteren.

Op (...) heeft de politie de beklaagde gehoord over de feiten. Hij verklaarde dat hij klacht wenste neer te leggen tegen E.(...), alsmede tegen de bediende van de bakkerij, omdat hij fysiek zou zijn aangevallen in de bakkerij.

Hij zette uiteen dat E.(...) hem op een hysterische manier zou hebben aangesproken en had gezegd dat hij stonk, ook al had hij niets tegen haar gezegd.

Hij verklaarde eveneens dat hij toen de politie ter plaatse kwam heeft gesproken over 'de islamisering' en dat hij het daar politiek niet mee eens is.

3.5.

Artikel 22 van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie (hieronder: de Antidiscriminatiewet) bepaalt:

"Met gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van vijftig euro tot duizend euro of met een van die straffen alleen wordt gestraft :

1° hij die in een van de in artikel 444 van het Strafwetboek bedoelde omstandigheden aanzet tot discriminatie jegens een persoon wegens een van de beschermde criteria, en dit, zelfs buiten de in artikel 5 bedoelde domeinen;

2° hij die in een van de in artikel 444 van het Strafwetboek bedoelde omstandigheden aanzet tot haat of geweld jegens een persoon wegens een van de beschermde criteria, en dit, zelfs buiten de in artikel 5 bedoelde domeinen;

3° hij die in een van de in artikel 444 van het Strafwetboek bedoelde omstandigheden aanzet tot discriminatie of tot segregatie jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan, wegens een van de beschermde criteria, en dit, zelfs buiten de in artikel 5 bedoelde domeinen;

4° hij die in een van de in artikel 444 van het Strafwetboek bedoelde omstandigheden aanzet tot haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan, wegens een van de beschermde criteria, en dit, zelfs buiten de in artikel 5 bedoelde domeinen. "

Met 'de beschermde criteria' waaraan in deze wettelijke bepaling wordt gerefereerd, wordt verwezen naar "leeftijd, seksuele geaardheid, burgerlijke staat, geboorte, vermogen, geloof of levensbeschouwing, politieke overtuiging, syndicale overtuiging taal, huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, een fysieke of genetische eigenschap, sociale afkomst" (artikel 4, 4°).

'De in artikel 444 van het Strafwetboek bedoelde omstandigheden' waaraan in de aangehaalde wettelijke bepaling gerefereerd wordt, betekent dat de feiten dienen plaats te vinden:

" Hetzij in openbare bijeenkomsten of plaatsen;

Hetzij in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken;

Hetzij om het even welke plaats, in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen;

[•••]"

3.6.

De beklagde wordt op grond van de aangehaalde wettelijke bepaling strafrechtelijk vervolgd omdat zijn uitlatingen, die werden gedaan in het openbaar, zouden aanzetten tot discriminatie, haat of geweld ten aanzien van de moslimgemeenschap in het algemeen en E.(...) in het bijzonder.

3.7.

De beklagde geeft in zijn conclusie toe dat hij de uitspraken die blijken uit het strafdossier heeft gedaan.

De beklagde betwist evenwel dat hij zou hebben gehandeld met het bijzonder opzet dat vereist is om het in de Antidiscriminatiewet bedoelde misdrijf te plegen. Hij zou niet de bedoeling hebben gehad om aan te zetten tot discriminatie, haat of geweld. Hij zou enkel gebruik hebben gemaakt van zijn grondwettelijk en verdragsrechtelijk gewaarborgd recht op vrije meningsuiting.

Het 'openbaar karakter' van de uitspraken zou bovendien zeer beperkt zijn geweest.

3.8.

De Antiracismewet voorziet niet in bestraffing voor racistische beledigingen op zich. Opdat de Antiracismewet van toepassing zou zijn, moet niet enkel het strafbaar feit zelf bewezen worden, maar moet bovendien de opzettelijke wil bewezen worden om derden aan te zetten tot discriminatie, haat of geweld.

De rechtbank leidt uit de concrete omstandigheden van de zaak af dat dit daadwerkelijk het geval was.

Uit de verklaring van zowel E.(...) als van winkelbediende K.(...), als uit de vaststellingen van de politie, blijkt dat de beklagde er niet zomaar op uit was om E.(...) persoonlijk te beledigen¹.

De beklagde was erop uit om derden aan te sporen tot discriminatie op grond van geloofsovertuiging.

Een en ander blijkt met name

¹ En dit in tegenstelling tot de feiten die zich blijkaar hebben voorgedaan in de zaak die aanleiding heeft gegeven tot het arrest van het Hof van beroep te Gent van 3 februari 2009 waarnaar de beklagde verwijst (R.W. 2009-10, 453-458, met noot T. VANDROMME

- uit de aard van de uitlatingen, die veelal in algemene bewoordingen waren gesteld. Onder meer: *"Islam buiten!", "Da soort mag hier niet zijn", Islam is het rotste dat er bestaat"*
- uit het herhaalde karakter ervan: de uitlatingen bleven niet beperkt tot een enkele uitroep op een onbewaakt verhit ogenblik. De beklagde wist van geen ophouden, zodat de politie het uiteindelijk zelfs aangewezen achtte om hem aan een onderzoek door een psychiater te laten onderwerpen;
- en dit in aanwezigheid van derden, namelijk K.(...) en later ook het andere winkelpersoneel van de bakkerij en de politieambtenaren.

De beklagde heeft achteraf ook uitdrukkelijk aan de politiediensten medegedeeld dat zijn uitlatingen zijn 'politiek' standpunt over de islamisering weergaven.

3.9.

De beklagde voert aan dat het openbaar karakter van zijn uitspraken zeer beperkt zou zijn geweest.

De feiten hebben zich voorgedaan op een openbare plaats in de zin van artikel 444 van het Strafwetboek.

Een 'openbare plaats' is alles wat geen private woonplaats of particuliere verblijfplaats is². De winkelruimte van een bakkerij is een 'openbare plaats'.

3.10.

De beklagde beroept zich tevergeefs op zijn grondwettelijk en verdragsrechtelijk gewaarborgd recht op vrije meningsuiting.

Het Grondwettelijk Hof³ heeft in het verleden reeds op grond van een uitvoerige, pertinente motivering vastgesteld dat de bepalingen van de Antidiscriminatiewet niet in strijd zijn met artikel 10 van het EVRM, en evenmin met artikel 19 van de Grondwet.

De in de Antidiscriminatiewet opgenomen bepalingen dienen te worden beschouwd als maatregelen die in een democratische samenleving nodig zijn in de zin van artikel 10.2 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, in het belang van de goede naam en de rechten van anderen.

De bestreden bepalingen zijn bovendien strafrechtelijke bepalingen en beogen op zich dus niet de vrijheid van meningsuiting te onderwerpen aan preventieve beperkingen.

In zoverre er sprake zou zijn van inmengingen in de vrijheid van meningsuiting, zijn deze inmengingen bovendien vastgelegd bij wet.

De in artikel 22 van de Antidiscriminatiewet opgenomen maatregelen zijn bovendien niet onevenredig zijn met het doel dat ermee wordt nagestreefd, en zijn voldoende voorzienbaar en toegankelijk.

3.11.

Gelet op wat voorafgaat is de rechtbank van oordeel dat de tenlastelegging na herkwalificatie bewezen is ten aanzien van de beklagde.

4 DE STRAFMAAT

4.1.

² Vergelijk Cass. 16 maart 1842, Pos. 1842,1, 158-159

³ Grondwettelijk Hof 11 maart 2009, nr. 2009/40.

Bij het bepalen van de straf houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de feiten, de persoonlijkheid van de beklaagde en zijn strafrechtelijk verleden.

4.2.

De gedragingen van de beklaagde hebben psychisch leed berokkend aan zijn slachtoffer en zijn bovendien maatschappelijk volstrekt onaanvaardbaar. Zij vormen een aantasting van fundamentele waarden in onze samenleving.

De beklaagde is zich duidelijk niet bewust van de ernst van de feiten.

4.3.

Gelet op de weigering van de beklaagde om mee te werken aan de maatschappelijk enquête en aan een psychiatrisch onderzoek, die mede in het eigen belang van de beklaagde werden bevolen, kunnen hem thans geen aangepaste probatiemaatregelen, of een alternatieve bestraffingswijze worden opgelegd.

4.4.

Gelet op wat voorafgaat legt de rechtbank aan de beklaagde een geldboete op, zoals hieronder wordt bepaald.

4.5.

De beklaagde is een bijdrage verschuldigd aan het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden. De rechtbank is verplicht om bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf deze solidariteitsbijdrage op te leggen.

Naast de veroordeling tot de kosten van het onderzoek, wordt aan de beklaagde een verplichte vaste vergoeding opgelegd voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure. Het bedrag hiervan wordt bij koninklijk besluit bepaald⁴.

5 BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED 5.1.

H.(...) en haar echtgenoot A.(...), handelend namens de tussen hen bestaande huwgemeenschap, vorderen een schadevergoeding van 150 euro wegens administratie- en verplaatsingskosten.

De burgerlijke partijen leggen geen stukken voor die deze schade specifiek aantonen. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat er (beperkte) administratie- en verplaatsingskosten dienden te worden gemaakt. Zo heeft H.(...) enkele dagen na de feiten haar huisarts bezocht.

De rechtbank kent voor deze kosten naar redelijkheid een bedrag van 50,00 euro toe. De rechtbank kent interest toe op dit bedrag vanaf de gemiddelde datum (...).

5.2.

H.(...) vordert een morele schadevergoeding van 2.500,00 euro.

4

In het koninklijk besluit houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Er kan naar redelijkheid aangenomen worden dat zij naar aanleiding van de feiten enige stress en angst heeft ervaren. Aan de hand van de voorgelegde stukken kan de rechtbank nochtans niet met voldoende zekerheid afleiden dat deze stress de diagnose van multiple sclerose bij H.(...) zou hebben verergerd. De enkele, niet tegensprekelijke, vaststelling van haar eigen huisarts dat zij *'meer last van haar rechterhand'* ondervond na de *'aanval'* (stuk 2 van H.(...)) volstaat niet om dit aan te tonen.

Morele schade kan onmogelijk precies begroot worden. Een vergoeding wegens morele schade heeft uit haar aard een eerder symbolisch karakter.

De rechtbank kent aan H.(...) een *ex aequo et bono* geraamde schadevergoeding toe van 250,00 euro wegens morele schade.

De rechtbank stelt zich voor de begroting van deze schade op de datum van deze uitspraak, en kent bijgevolg vanaf deze datum interest toe.

5.3.

De rechtbank veroordeelt de beklaagde bovendien tot betaling aan H.(...) en A.(...) optredend namens de huwgemeenschap en aan H.(...) in persoon samen, van een rechtsplegingsvergoeding van 250,00 euro (basisbedrag, rekening houdend met de toegekende bedragen).

5.4.

UNIA vordert een provisionele schadevergoeding van 1 euro, evenals een rechtsplegingsvergoeding van 180,00 euro.

UNIA heeft als opdracht de gelijkheid van kansen te bevorderen en elke vorm van discriminatie, onderscheid, beperking, uitbuiting of voorkeur op grond van onder meer de seksuele geaardheid te bestrijden. Er kan aangenomen worden dat zij door het gedrag van de beklaagde schade heeft geleden. Het gedrag van de beklaagde ondermijnde de burgerlijke partij in haar strijd tegen dergelijke vormen van discriminatie.

De rechtbank kent UNIA een schadevergoeding toe van 1 euro.

Er is geen aanleiding om slechts een voorlopige schadevergoeding toe te kennen, nu UNIA daarvoor geen enkel argument aanvoert.

De rechtbank veroordeelt de beklaagde eveneens tot een rechtsplegingsvergoeding van 180 euro (basisbedrag).

6 TOEGEPASTE WETTELIJKE BEPALINGEN

Bij deze uitspraak past de rechtbank onder meer de volgende wettelijke bepalingen toe:

- Artikel 7, 38, 40 en 444 van het Strafwetboek;
- Artikel 1, 2, 3, 4, 21, 22, en 26 van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie;
- Artikel 11, 12, 14, 16, 31 tot 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935.

De rechtbank beslist NA TEGENSpraak van M.(...)

De rechtbank herkwalificeert de tenlastelegging als *"Bij inbreuk op artikel 22 van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie [...]"*

De rechtbank acht de feiten van de geherkwalificeerde tenlastelegging bewezen ten aanzien van M.(...), en veroordeelt hem daarvoor tot een geldboete van 250,00 euro, met 50 opdeciemen gebracht op 1.500,00 euro, met een vervangende gevangenisstraf van 1 maand.

De rechtbank verplicht M.(...) tot betaling van een bijdrage van 25,00 euro, dit bedrag van 25,00 euro met 70 opdeciemen gebracht op 200,00 euro.

De rechtbank legt aan M.(...) een vergoeding op van 51,20 euro.

De rechtbank veroordeelt M.(...) tot de kosten gemaakt door het openbaar ministerie, tot op heden begroot op 289,59 euro.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank veroordeelt M.(...) tot betaling aan H.(...) en haar echtgenoot A.(...) , handelend namens de tussen hen bestaande huwgemeenschap van een schadevergoeding van 50,00 euro, te vermeerderen met interest tegen de wettelijke interestvoet vanaf (...).

De rechtbank veroordeelt M.(...) tot betaling aan H.(...) van een schadevergoeding van 250,00 euro, te vermeerderen met interest tegen de wettelijke interestvoet vanaf de datum van deze uitspraak.

De rechtbank veroordeelt M.(...) tot betaling aan de huwgemeenschap H.(...)

- A.(...) en aan H.(...) in persoon samen van een rechtsplegingsvergoeding van 250,00 euro.

De rechtbank veroordeelt M.(...) tot betaling aan het Interfederaal Centrum voor Gelijke Kansen en Bestrijding van Racisme en Discriminatie van een schadevergoeding van 1,00 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 180,00 euro.

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op (...) door de rechtbank van eerste aanleg Leuven strafzaken (Kamer 17) samengesteld uit :

- F. Verstraete, rechter-voorzitter
- K. Van Impe, rechter
- J. Honnay, rechter

In aanwezigheid van een magistraat van het Openbaar Ministerie zoals vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting.

Met bijstand van E. Van Der Veken, griffier

E. Van Der Veken

J. J. Honnay

K. Van Impe

F. FF.Verstraete